

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GE Power Controls Portugal — Unipessoal Lda

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielt spørgsmål

Skal det i henhold til artikel 313, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne ⁽¹⁾ antages, at de i de foreliggende tilfælde omhandlede varer har karakter af fællesskabsvarer, hvis det ikke godtgøres, at de ikke har denne status, eller skal de anses for at være varer, som er indført på toldområdet i henhold til artikel 3 i EF-toldkodeksen ⁽²⁾, og som er omfattet af den i denne artikel 313, stk. 2, litra a), første del, fastsatte undtagelse, og hvorfor det kun anerkendes, at varer, for hvilke det godtgøres, at de har været genstand for fremgangsmåderne for overgang til fri omsætning på Unionens toldområde, har status som fællesskabsvarer?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
17. november 2017 — Eurobolt BV**

(Sag C-644/17)

(2018/C 052/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appelant: Eurobolt BV

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, fortolkes således, at en sagsøger kan anfægte lovligheden af en afgørelse fra en EU-institution, som skal gennemføres af de nationale myndigheder, ved et sagsanlæg under anbringende af tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse af traktaterne, af gennemførelsesregler hertil eller på grund af magtfordrejning?
- b. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, fortolkes således, at de EU-institutioner, der har medvirket ved vedtagelsen af en afgørelse, hvis gyldighed anfægtes i en sag ved en national ret, er forpligtet til på anmodning at forsyne denne ret med alle de oplysninger, som de råder over, og som de har taget i betragtning eller burde have taget i betragtning ved vedtagelsen af denne afgørelse?
- c. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at adgangen til effektive retsmidler indebærer, at retten i fuldt omfang kan efterprøve, om betingelserne for anvendelse af artikel 13 i forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ er opfyldt? Følger det i særdeleshed af artikel 47, at retten er beføjet til i det hele at bedømme, om konstateringen af de faktiske omstændigheder har været fuldstændig og adækvat som begrundelse for de fastsatte retsvirkninger? Indebærer artikel 47 i særdeleshed også, at retten er beføjet til i det hele at bedømme, om de faktiske omstændigheder, om hvilke det anføres, at de ikke er taget i betragtning ved afgørelsens udarbejdelse, men som kunne have haft betydning for den retsvirkning, der knyttes til de konstaterede faktiske omstændigheder, skulle have været taget i betragtning?

- 2) a. Skal udtrykket »relevante oplysninger« i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 fortolkes således, at det omfatter en stillingtagen til Kommissionens konstateringer fra en i EU hjemmehørende uafhængig importør af de varer, der er genstand for den i denne bestemmelse omhandlede undersøgelse, såfremt denne importør af Kommissionen er blevet orienteret om undersøgelsen, har forsynet Kommissionen med ubede oplysninger og, efter at have fået lejlighed hertil, har fremsat sin stillingtagen til Kommissionens konstateringer rettidigt?
- b. Såfremt spørgsmål 2.a besvares bekræftende, kan denne importør da gøre gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 er tilsidesat, såfremt hans stillingtagen ikke er blevet forelagt det i denne bestemmelse omhandlede rådgivende udvalg mindst ti arbejdsdage inden dets møde?
- c. Såfremt spørgsmål 2.b besvares bekræftende, har tilsidesættelsen af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. (EF) nr. 1225/2009 da til følge, at afgørelsen er lovstridig og ikke må finde anvendelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Brindisi (Italien) den 17. November 2017 — straffesag mod Gianluca Moro

(Sag C-646/17)

(2018/C 052/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Brindisi

Tiltalt i straffesagen

Gianluca Moro

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1-3, i direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ samt artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for strafferetsplejebestemmelser i en medlemsstat, på grundlag af hvilke de forsvarsgarantier, der følger af ændringer i tiltalen, sikres kvalitativt og kvantitativt forskelligt afhængigt af, om ændringen vedrører tiltalens faktuelle aspekter eller juridiske kvalificering, i særdeleshed ved kun i det første tilfælde at indrømme den tiltalte mulighed for at begære en alternativ mildere procedure ved anvendelse af straf (den såkaldte udenretslige aftale)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 20. November 2017 — Skatteverket mod Srf konsulterna AB

(Sag C-647/17)

(2018/C 052/27)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen